

Sygn. akt II Cz 460/13

POSTANOWIENIE

Dnia 24 maja 2013 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy II Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Aleksandra Żurawska

po rozpoznaniu w dniu 24 maja 2013 r. w Świdnicy

na posiedzeniu niejawnym

zażalenia pozwanej W. J.

na postanowienie Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 6 marca 2013r.,

sygn. akt I Nc 502/13

w sprawie z powództwa Wspólnoty Mieszkaniowej przy ul. (...)

w W.

o zapłatę 1609,21 zł

p o s t a n a w i a:

I. zmienić zaskarżone postanowienie w pkt I w ten sposób, że zwolnić pozwaną W. J. od kosztów sądowych;

II. oddalić dalej idące zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 6 marca 2013 r. Sąd Rejonowy oddalił wniosek pozwanej o zwolnienie od kosztów sądowych, uznając, na podstawie złożonego przez nią oświadczenia, że nie należy ona do osób, które nie są w stanie uiścić kosztów sądowych. Sąd wskazał, że pozwana dysponuje dochodem w kwocie 1000 zł, a na wydatki przeznacza maksymalnie 390 zł, zatem do rozdysponowania pozostaje jej jeszcze około 610 zł. Nadto, zaznaczył, że pozwana prowadzi gospodarstwo domowe wraz synem, z jej oświadczenia wynika, że syn jest pełnoletni i bezrobotny, jednak nie przedstawiła żadnego dokumentu potwierdzającego, że syn jest zarejestrowany w urzędzie pracy jako osoba bezrobotna. Kolejnym argumentem przemawiającym za oddaleniem wniosku od kosztów sądowych jest również okoliczność, że już w sierpniu 2011 r. pozwana była wzywana przez Wspólnotę do zapłaty należności z tytułu zarządu, zatem mogła się spodziewać, że w przypadku braku zapłaty powyższych należności, Wspólnota wystąpi na drogę sądową. Sąd oddalił również wniosek pozwanej o ustanowienie adwokata (radcy prawnego) z urzędu, podnosząc, że pozwana nie wykazuje nieporadności czy trudności z podejmowaniem czynności procesowych, zaś udział profesjonalnego pełnomocnika w sprawie nie jest potrzebny, gdyż sprawa nie wydaje się skomplikowana pod względem faktycznym i prawnym.

W zażaleniu na powyższe postanowienie pozwana, wnosząc o jego uchylenie, podniosła, że nie stać jej na podstawowe potrzeby życiowe i kulturalne, jak również na uiszczenie opłaty sądowej. Zdaniem skarżącej, nieuprawnione jest również uznanie jej za osobę, która radzi sobie w niniejszej sprawie, skoro choruje m. in. na cukrzycę i miażdżycę .

Sąd Okręgowy zważył:

Zażalenie jest częściowo uzasadnione. Trudno bowiem zgodzić się z twierdzeniem Sądu Rejonowego, że pozwana, której źródłem utrzymania jest renta w wysokości 1.000 zł miesięcznie nie należy do osób ubogich. Zwłaszcza, gdy dochodem jej syna, pozostającego we wspólnym gospodarstwie domowym, jest świadczenie pielęgnacyjne w wysokości 520 zł miesięcznie, które otrzymuje w związku z koniecznością opieki nad matką. Z uwagi na podeszły wiek pozwanej oraz jej liczne choroby nie można także przyjąć, by mogła ona swe dochody zwiększyć czy poczynić jakieś oszczędności. Sam fakt, że pozwana jest właścicielką lokalu mieszkalnego nie jest przeszkodą- w ocenie Sądu Okręgowego- do uznania, iż z racji niskich dochodów zasługuje ona na zwolnienie od kosztów sądowych- art. 102 ust. 1 ustawy ko kosztach sądowych w sprawach cywilnych. Z tych więc względów zaskarżone postanowienie w pkt I podlegało zmianie- art. 386 § 1 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc.

Dalej idące zażalenie jednak nie jest uzasadnione. Zgodnie z art. 117 § 5 kpc, sąd uwzględnia wnioski o ustanowienie adwokata lub radcy prawnego z urzędu, jeżeli ich udział w sprawie uzna za potrzebny, a potrzeba ta ma miejsce w przypadkach wskazanych przez Sąd pierwszej instancji. Tymczasem skarżąca, zgłaszając żądanie ustanowienia pełnomocnika z urzędu, nie wskazała okoliczności, które uzasadniałyby taką potrzebę. Jak dotąd bowiem, działając przez swojego syna H. M., nie miała ona trudności z podejmowaniem czynności procesowych i obroną swoich praw przed sądem. Wnoszone przez nią pisma procesowe nie były wadliwe, przeciwnie – podejmując właściwe czynności, skarżąca w prawidłowy sposób zainicjowała tryb merytorycznej weryfikacji przez sąd wyższej instancji podjętego przez Sąd Rejonowy rozstrzygnięcia, składając zażalenie będące przedmiotem niniejszego postępowania. Skoro zatem z dotychczasowego przebiegu postępowania wynika, że pozwana skutecznie radzi sobie z prowadzeniem postępowania, gdyż udzieliła pełnomocnictwa procesowego synowi, Sąd pierwszej instancji trafnie oddalił zgłoszony przez nią wniosek.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy, na podstawie art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc orzekł jak w pkt II postanowienia.